

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 852/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Н. Весовић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Светозар Марковић“ у Лапову, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради утврђења злостављана на раду и накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 902/22 од 02.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 902/22 од 02.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П1 6/16 од 24.12.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је трпела злостављање на раду код тужене; да се забрани туженој да врши понашања која представљају злостављање на раду тужилце, односно понављање злостављања; да се обавезе тужена да јој надокнади нематеријалну штету због претрпљених душевних болова због повреде достојанства, угледа, личног и професионалног интегритета и нарушеног здравља у износу од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; да се нареди објављивање пресуде у дневном листу „Политика“ у културном додатку, о трошку тужене. Тужилца је обавезана да туженој надокнади парничне трошкове у износу од 192.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 902/22 од 02.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилце и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбама члана 29. ставови 1, 2. и 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/2010), прописано је да је спор по тужби против послодавца због злостављања на раду радни спор, док одредба става 5. истог члана закона предвиђа сходну примену Закона о парничном поступку, ако тим законом нису предвиђена посебна правила.

Утврђивање злостављања на раду је парница из радног односа, али парница која не представља спор о заснивању, постојању и престанку радног односа у ком је ревизија увек дозвољена по члану 441 Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП предвиђено је да је ревизија увек дозвољена, ако је то посебним законом прописано, што није случај у овој парници. Одредбом става 3. истог члана закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Парница је покренута тужбом поднетом дана 02.11.2022. године, вредност предмета спора је 500.000,00 динара, па како ни по одредбама посебног, а ни по одредбама општег закона ревизија није дозвољена, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

Тужиља није постигла успех у поступку по ревизији, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу чланова 165. став 1. и 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**